

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

89/646/EØF:

★ Rådets andet Direktiv af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF	1
AFSNIT I Definitioner og anvendelsesområde (artikel 1 til 3)	3
AFSNIT II Harmonisering af betingelserne for meddelelse af tilladelse (artikel 4 til 7)	4
AFSNIT III Forbindelserne med tredjelande (artikel 8 til 9)	5
AFSNIT IV Harmonisering af betingelserne for udøvelse af virksomhed som kreditinstitut (artikel 10 til 17)	6
AFSNIT V Bestemmelser vedrørende fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 18 til 21)	9
AFSNIT VI Afsluttende bestemmelser (artikel 22 til 25)	11
BILAG Liste over de aktiviteter, der er undergivet gensidig anerkendelse	13

89/647/EØF:

★ Rådets Direktiv af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter	14
---	----

1

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS ANDET DIREKTIV

af 15. december 1989

om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF

(89/646/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Tratatens om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾

ud fra følgende betragtninger:

Dette direktiv skal udgøre hovedhjørnestenen i gennemførelsen af det indre marked som fastsat i Den Europæiske Fælles Akt og planlagt i Kommissionens Hvidbog, både med hensyn til fri etableringsret og fri udveksling af finansielle tjenesteydelser i banksektoren;

dette direktiv indgår som en integrerende del af den allerede vedtagne fællesskabslovgivning, særlig Rådets direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 86/524/EØF ⁽⁵⁾, Rådets direktiv 83/350/EØF af 13. juni 1983 om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag ⁽⁶⁾, Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om

bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ⁽⁷⁾ og Rådets direktiv 89/299/EØF af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital ⁽⁸⁾;

Kommissionen har vedtaget henstilling 87/62/EØF vedrørende overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer ⁽⁹⁾ og henstilling 87/63/EØF om indførelse af indskudsgarantiordninger i Fællesskabet ⁽¹⁰⁾;

formålet er at opnå det mindste mål af harmonisering, som er nødvendigt og tilstrækkeligt for at sikre en gensidig anerkendelse af tilladelser og ordninger med forsigtighedstilsyn, der åbner mulighed for meddelelse af en enkelt tilladelse gældende i hele Fællesskabet og for anvendelse af princippet om hjemlandstilsyn;

i denne sammenhæng kan dette direktiv først gennemføres samtidig med, at der gennemføres yderligere harmonisering af visse tekniske forhold ved hjælp af særskilte fællesskabsretsakter vedrørende egenkapital og solvensnøgletal;

harmoniseringen af betingelserne for sanering og likvidation af kreditinstitutter videreføres;

der bør desuden gennemføres en harmonisering af de regler, der er nødvendige for tilsyn med kreditinstitutter likviditets-, markeds-, rente- og valutarisici;

principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn forudsætter, at de kompetente myndigheder i hver medlemsstat undlader at meddele eller tilbagekalder tilladelsen i de

⁽¹⁾ EFT nr. C 84 af 31. 3. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 96 af 17. 4. 1989, s. 33, og afgørelse af 22. oktober 1989 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT nr. C 318 af 17. 12. 1988, s. 42.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 309 af 4. 11. 1986, s. 15.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 18.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 372 af 31. 12. 1986, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 124 af 5. 5. 1989, s. 16.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 33 af 4. 2. 1987, s. 10.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 33 af 4. 2. 1987, s. 16.

tilfælde, hvor det af sådanne forhold som aktivitetsprogrammet, den geografiske placering eller de faktiske transaktioner klart fremgår, at det pågældende kreditinstitut udelukkende har valgt denne medlemsstats retssystem for at unddrage sig de strengere bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor den agter at drive eller allerede driver størstedelen af sin virksomhed; ved anvendelsen af dette direktiv betragtes et kreditinstitut som beliggende i den medlemsstat, hvor det har sit vedtægtsmæssige hjemsted; medlemsstaterne skal kræve, at hovedadministrationen er beliggende i samme medlemsstat som det vedtægtsmæssige hjemsted;

hjemlandet kan i øvrigt indføre strengere krav end de i artikel 4, 5, 11, 12 og 16 fastsatte for kreditinstitutter, som er meddelt tilladelse af dets egne kompetente myndigheder;

ansvaret for tilsyn med et kreditinstituts finansielle sundhed og især dets solvens påhviler herefter de kompetente myndigheder i instituttets hjemland; værtslandets myndigheder har fortsat ansvar for spørgsmål i relation til likviditeten og den pengepolitiske styring; tilsyn med markedsrisikoen skal føres i nært samarbejde mellem hjem- og værtslandets kompetente myndigheder;

harmoniseringen af visse finansielle tjenesteydelser og visse ydelser i forbindelse med investeringer videreføres i det fornødne omfang ved særskilte fællesskabsretsakter, navnlig med henblik på at beskytte forbrugere og investorer; Kommissionen har fremsat forslag om foranstaltninger til harmonisering af realkredititten med henblik på bl.a. at muliggøre gensidig anerkendelse af særlige finansielle teknikker på dette område;

den valgte fremgangsmåde åbner mulighed for, at kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i deres hjemland, takket være princippet om gensidig anerkendelse kan udøve de aktiviteter, der er opført på listen i bilaget, helt eller delvis i hele Fællesskabet, enten ved at etablere en filial eller ved direkte at præstere tjenesteydelser;

udøvelsen af aktiviteter, som ikke er opført på nævnte liste, er omfattet af Traktatens generelle bestemmelser om fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser;

princippet om gensidig anerkendelse bør udvides til også at gælde for de aktiviteter, der er opført på listen i bilaget, når de udøves af finansieringsinstitutter, som er datterselskaber af kreditinstitutter, på betingelse af at sådanne datterselskaber indgår i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet og opfylder visse strenge betingelser;

værtslandet kan for institutter, der ikke er meddelt tilladelse som kreditinstitutter i deres hjemland, eller for aktiviteter, der ikke er opført på nævnte liste, gøre udøvelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser betinget af,

at de særlige regler i dets lovgivning er overholdt, for så vidt disse bestemmelser på den ene side er forenelige med fællesskabsretten og er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser, og såfremt disse institutter eller deres aktiviteter på den anden side ikke er undergivet tilsvarende lovgivning eller bestemmelser i hjemlandet;

medlemsstaterne skal påse, at der ikke stilles hindringer i vejen for, at de aktiviteter, der er omfattet af den gensidige anerkendelse, kan udøves på samme måde, som de udøves i hjemlandet, så længe disse ikke er i strid med værtslandets retsfor skrifter til beskyttelse af samfundsmæssige interesser;

når den igangværende harmonisering er tilendebragt, vil ophævelsen af kravet om særskilt tilladelse for filialer af EF-kreditinstitutter gøre det nødvendigt også at ophæve kravet om indskudskapital, og artikel 6, stk. 2, udgør det første overgangstrin i denne retning, som imidlertid ikke berører Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik i overensstemmelse med, hvad der er fastsat i deres respektive akter om tiltrædelse af EØF-Traktaten;

der er en nødvendig sammenhæng mellem dette direktivs mål og den liberalisering af kapitalbevægelser, der er ved at blive gennemført ved anden fællesskabslovgivning; under alle omstændigheder må der være harmoni mellem foranstaltningerne til liberalisering af bankernes aktiviteter og foranstaltningerne til liberalisering af kapitalbevægelser; når medlemsstaterne i medfør af Rådets direktiv 88/361/EØF af 24. juni 1988 om gennemførelse af Traktatens artikel 67⁽¹⁾ kan påberåbe sig beskyttelsesklausuler, hvad kapitalbevægelser angår, kan de suspendere bankernes adgang til at præstere tjenesteydelser i det omfang, det er nødvendigt af hensyn til de pågældende beskyttelsesklausuler;

de regler, der er fastsat i direktiv 77/780/EØF, navnlig med hensyn til meddelelse af tilladelse til filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i tredjelande, finder fortsat anvendelse på sådanne institutter; disse filialer er ikke omfattet af den frie udveksling af tjenesteydelser efter Traktatens artikel 59, stk. 2, og heller ikke af etableringsfriheden i andre medlemsstater end den, hvori de er etablerede; ansøgninger fra et foretagende, der er underlagt lovgivningen i et tredjeland, om tilladelse til at oprette et datterselskab eller erhverve kapitalinteresser underlægges en procedure, der tager sigte på at sikre, at Fællesskabets kreditinstitutter på basis af gensidighed nyder tilsvarende behandling i det pågældende tredjeland;

meddelelse af tilladelser til kreditinstitutter fra de kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser vil få virkning i hele Fællesskabet og ikke blot i den enkelte medlemsstat, og de eksisterende klausuler om gensidighed vil være uden virkning fremover; der er derfor behov for en smidig procedure, der gør det muligt at vurdere gensidighed på et fællesskabsgrundlag;

⁽¹⁾ EFT nr. L 178 af 8. 7. 1988, s. 5.

formålet med en sådan procedure er ikke at lukke Fællesskabets finansielle markeder, men, eftersom Fællesskabet ønsker at holde de finansielle markeder åbne for resten af verden, at forøge liberaliseringen af alle finansielle markeder i tredjelande; med henblik herpå fastlægger dette direktiv procedurer for forhandling med tredjelande eller, som en sidste udvej, mulighed for at træffe foranstaltninger, der består i at suspendere nye ansøgninger om tilladelse eller begrænse antallet af nye tilladelser;

for at det indre marked på bankområdet kan fungere harmonisk, kræves der ud over fælles retsnormer et nært og regelmæssigt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder; individuelle problemer i forbindelse med kreditinstitutter vil fortsat bedst kunne behandles i det kontaktudvalg, der er nedsat mellem banktilsynsmyndighederne, og som er omhandlet i sidste betragtning i direktiv 77/780/EØF; dette udvalg er også det bedst egnede forum for den informationsudveksling, som er nævnt i det pågældende direktivs artikel 7;

denne informationsudveksling erstatter under ingen omstændigheder det bilaterale samarbejde, der blev indført ved artikel 7 i direktiv 77/780/EØF; de kompetente myndigheder i værtslandet kan, uden at dette indskrænker deres egne tilsynsbeføjelser, i hastende tilfælde på eget initiativ eller på initiativ af den kompetente myndighed i hjemlandet fortsat føre tilsyn med, at et institut udøver sin virksomhed på dets område i overensstemmelse med gældende love og med principperne om administrativ og regnskabsmæssig praksis og om tilstrækkelig intern kontrol;

tekniske ændringer af detaljerede bestemmelser i dette direktiv kan fra tid til anden blive nødvendige for at tage hensyn til udviklingen inden for banksektoren; Kommissionen vil derfor efter samråd med Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning foretage de ændringer, der er nødvendige inden for rammerne af den gennemførelsesbeføjelse, der tillægges den i henhold til Traktatens bestemmelser; udvalget er i så fald et forskriftsudvalg i henhold til de procedureregler, der er fastsat i artikel 2, procedure III, variant b), i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

Definitioner og anvendelsesområde

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- 1) kreditinstitut: et kreditinstitut som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF

- 2) tilladelse: en tilladelse som defineret i artikel 1, andet led, i direktiv 77/780/EØF
- 3) filial: en afdeling, som retligt udgør en ikke-selvstændig del af et kreditinstitut, og som helt eller delvis foretager forretninger, der er forbundet med virksomhed som kreditinstitut; flere afdelinger, som i en og samme medlemsstat oprettes af et kreditinstitut med hjemsted i en anden medlemsstat, anses som én filial
- 4) egenkapital: egenkapital som defineret i direktiv 89/299/EØF
- 5) kompetente myndigheder: kompetente myndigheder som defineret i artikel 1 i direktiv 83/350/EØF
- 6) finansieringsinstitut: et foretagende, der ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalinteresser eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i nr. 2 til 12 på listen i bilaget
- 7) hjemland: den medlemsstat, i hvilken et kreditinstitut er meddelt tilladelse i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 77/780/EØF
- 8) værtsland: den medlemsstat, i hvilken et kreditinstitut har en filial eller præsterer tjenesteydelser
- 9) kontrol: den forbindelse, der findes mellem et moderselskab og et datterselskab, som fastsat i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF ⁽²⁾, eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og et foretagende
- 10) kvalificeret deltagelse: direkte eller indirekte besiddelse af mindst ti procent af kapitalen eller stemmerettighederne eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på forvaltningen af det foretagende, hvori der besiddes en kapitalinteresse;

ved anvendelsen af denne definition i forbindelse med artikel 5 og 11 samt de andre niveauer af deltagelse, der er omhandlet i artikel 11, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 7 i direktiv 88/627/EØF ⁽³⁾, i betragtning

- 11) startkapital: kapital som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1 og 2, i direktiv 89/299/EØF
- 12) moderselskab: en modervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF
- 13) datterselskab: en dattervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF; ethvert datter-

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

⁽²⁾ EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 348 af 17. 12. 1988, s. 62.

selskab af et datterselskab anses også for at være et datterselskab af det moderselskab, som står i spidsen for disse foretagender

- 14) solvensnøgletal: kreditinstituttets solvenskoefficient beregnet i henhold til direktiv 89/647/EØF ⁽¹⁾.

Artikel 2

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle kreditinstitutter.

2. Det finder ikke anvendelse på de institutter, der er undtaget fra direktiv 77/780/EØF, jf. nævnte direktivs artikel 2, stk. 2.

3. De i artikel 2, stk. 4, litra a), i direktiv 77/780/EØF nævnte kreditinstitutter, som er tilsluttet et centralorgan beliggende i samme medlemsstat, kan undtages fra bestemmelserne i nærværende direktivs artikel 4, 10 og 12, jf. dog anvendelsen af samme bestemmelser på centralorganet, for så vidt helheden — bestående af centralorganet og dets tilsluttede institutter — er genstand for tilsyn på et konsolideret grundlag med hensyn til nævnte bestemmelser.

I undtagelsestilfælde anvendes artikel 6 og artikel 18 til 21 på helheden, som udgøres af centralorganet og dets tilsluttede institutter.

Artikel 3

Medlemsstaterne forbyder personer eller foretagender, som ikke er kreditinstitutter, erhvervsmæssigt at tage imod indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden. Dette forbud gælder ikke, når en medlemsstat eller en regional eller lokal myndighed i en medlemsstat eller offentlige internationale organisationer, som én eller flere medlemsstater er medlem af, modtager indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler, det gælder heller ikke i tilfælde, der udtrykkelig er omfattet af national lovgivning eller fællesskabslovgivning, forudsat at disse aktiviteter er undergivet regler og tilsyn med henblik på beskyttelse af indlånere eller investorer og finder anvendelse på disse.

AFSNIT II

Harmonisering af betingelserne for meddelelse af tilladelse

Artikel 4

1. De kompetente myndigheder må ikke meddele tilladelse, når startkapitalen er mindre end 5 mio ECU.

⁽¹⁾ Se side 14 i denne Tidende.

2. Medlemsstaterne kan dog meddele tilladelse til særlige kategorier af kreditinstitutter, hvis startkapital er mindre end den i stk. 1 krævede. I så fald:

- a) må startkapitalen ikke være mindre end 1 mio ECU
- b) skal de interesserede medlemsstater give Kommissionen en begrundelse for, hvorfor de bringer den i dette stykke omhandlede mulighed i anvendelse
- c) skal navnet på kreditinstituttet, når det offentliggøres i den fortegnelse, der er nævnt i artikel 3, stk. 7, i direktiv 77/780/EØF, efterfølges af en bemærkning om, at instituttet ikke har den i stk. 1 krævede minimumskapital
- d) skal Kommissionen inden for fem år fra den i artikel 24, stk. 1, nævnte dato udarbejde en rapport om anvendelsen af dette stykke i medlemsstaterne til det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 77/780/EØF.

Artikel 5

De kompetente myndigheder meddeler ikke et kreditinstitut tilladelse til at optage virksomhed som kreditinstitut, før de har fået meddelelse om alle aktionærer eller selskabsdeltagere, der være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte er kvalificerede deltagere, og om størrelsen af deres kapitalandel.

Hvis de kompetente myndigheder under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af kreditinstituttet ikke er overbevist om de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres hæderlighed og egnethed, afslår myndighederne at give tilladelse.

Artikel 6

1. Værtslandet kan ikke længere kræve den i artikel 4 i direktiv 77/780/EØF nævnte tilladelse og indskudskapital for filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i andre medlemsstater. Etablering af og tilsyn med sådanne filialer sker i henhold til bestemmelserne i artikel 13, 19 og 21.

2. Indtil ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1 kan værtslandet ikke gøre meddelelse af tilladelse til filialer af kreditinstitutter med hjemsted i andre medlemsstater betinget af, at sådanne filialer råder over en startkapital, der overstiger 50 % af den startkapital, som i henhold til den nationale lovgivning kræves for meddelelse af tilladelse til et kreditinstitut af samme art.

3. Kreditinstitutterne kan frit råde over de midler, der i henhold til stk. 1 og 2 ikke længere kan kræves stillet som startkapital.

Artikel 7

Der skal finde forudgående konsultation sted med de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat om meddelelse af tilladelse til et kreditinstitut,

- der enten er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat
- eller der er datterselskab af et moderselskab for et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat
- eller der kontrolleres af samme juridiske eller fysiske personer, som kontrollerer et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat.

AFSNIT III

Forbindelserne med tredjelande

Artikel 8

Medlemsstaternes kompetente myndigheder underretter Kommissionen om:

- a) enhver meddelelse af tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab, hvis moderselskab eller moderselskaber henhører under et tredjelandets ret. Kommissionen giver Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning underretning herom
- b) et sådant selskabs erhvervelse af kapitalinteresser i et kreditinstitut i Fællesskabet, som bevirker, at dette kreditinstitut bliver dets datterselskab. Kommissionen giver Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning underretning herom.

Når der er meddelt tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab under et eller flere moderselskaber, som hører under et tredjelandets ret, skal koncernens opbygning angives i den anmeldelse, de kompetente myndigheder indgiver til Kommissionen, jf. artikel 3, stk. 7, i direktiv 77/780/EØF.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som deres kreditinstitutter har mødt i forbindelse med etablering eller udøvelse af bankvirksomhed i et tredjeland.

2. Kommissionen udarbejder, første gang senest seks måneder før direktivets gennemførelse og derefter med jævne mellemrum, en rapport, hvori den ud fra de i stk. 3 og 4 omhandlede kriterier gennemgår behandlingen af EF-kreditinstitutter i tredjelande med hensyn til disses adgang til etablering og udøvelse af bankvirksomhed samt erhvervelse

af kapitalinteresser i kreditinstitutter i tredjelande. Kommissionen forelægger Rådet disse rapporter, om nødvendigt ledsaget af passende forslag.

3. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 2 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at et tredjeland ikke indrømmer EF-kreditinstitutter en faktisk adgang til markedet svarende til den, Fællesskabet indrømmer kreditinstitutter fra dette tredjeland, kan Kommissionen forelægge Rådet forslag til et passende forhandlingsmandat med henblik på at opnå tilsvarende konkurrencevilkår for EF-kreditinstitutter. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

4. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 2 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at EF-kreditinstitutter i et tredjeland ikke nyder national behandling, der giver dem samme konkurrencevilkår som indenlandske kreditinstitutter, og at betingelserne for faktisk adgang til markedet ikke er opfyldt, kan den indlede forhandlinger med henblik på at rette op på situationen.

Under de i første afsnit nævnte omstændigheder kan det også på et hvilket som helst tidspunkt samtidig med, at der indledes forhandlinger, efter proceduren i artikel 22, stk. 2, bestemmes, at medlemsstaternes kompetente myndigheder skal indskrænke eller suspendere deres afgørelser om ansøgninger, som er indgivet på tidspunktet for afgørelsen eller senere, om tilladelse til, at direkte eller indirekte moderselskaber, som hører under det pågældende tredjelandets ret, kan oprette datterselskaber eller erhverve kapitalinteresser. Varigheden af disse foranstaltninger må ikke overstige tre måneder.

Inden udløbet af denne frist på tre måneder kan Rådet på baggrund af forhandlingsresultaterne med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutte, om foranstaltningerne skal opretholdes.

En sådan indskrænkning eller suspension kan ikke finde anvendelse, når kreditinstitutter eller deres datterselskaber, som behørigt er meddelt tilladelse i Fællesskabet, opretter datterselskaber, eller når sådanne institutter eller datterselskaber erhverver kapitalinteresser i et kreditinstitut i Fællesskabet.

5. Hvis Kommissionen konstaterer et af de i stk. 3 og 4 nævnte forhold, skal medlemsstaterne efter anmodning fra Kommissionen underrette den om:

- a) enhver ansøgning om meddelelse af tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab, hvis moderselskab eller moderselskaber henhører under det pågældende tredjelandets ret
- b) enhver plan, som de får forelagt i henhold til artikel 11, om et sådant selskabs erhvervelse af kapitalinteresser i et kreditinstitut i Fællesskabet, som bevirker, at dette kreditinstitut bliver dets datterselskab.

Disse oplysninger vil ikke længere blive meddelt, når der indgås en aftale med et tredjeland jf. stk. 3 eller 4, eller når de i stk. 4, andet eller tredje afsnit, nævnte foranstaltninger ikke længere gælder.

6. Foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, skal være i overensstemmelse med Fællesskabets forpligtelser i henhold til internationale — såvel bilaterale som multilaterale — aftaler om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

AFSNIT IV

Harmonisering af betingelserne for udøvelse af virksomhed som kreditinstitut

Artikel 10

1. Et kreditinstituts egenkapital må ikke falde til et mindre beløb end den startkapital, der krævedes i henhold til artikel 4, da det fik meddelt tilladelse.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at kreditinstitutter, som eksisterer på tidspunktet for direktivets gennemførelse, og hvis egenkapital er mindre end de niveauer, som er fastsat for startkapitalen i artikel 4, fortsat kan drive virksomhed. I så fald må egenkapitalen ikke falde til under det maksimumsbeløb, der er nået efter datoen for meddelelsen af dette direktiv.

3. Hvis kontrollen med et kreditinstitut, som falder ind under kategorien i stk. 2, overtages af en anden fysisk eller juridisk person end den, der tidligere kontrollerede det, skal instituttets egenkapital være på mindst det niveau, som er fastsat for startkapitalen i artikel 4.

4. Under visse særlige omstændigheder og med de kompetente myndigheders billigelse må den samlede egenkapital i det institut, der opstår i forbindelse med en sammenslutning af to eller flere kreditinstitutter, som falder ind under kategorien i stk. 2, dog ikke være mindre end de sammensluttede institutters samlede egenkapital på tidspunktet for sammenslutningen, så længe de relevante niveauer, som er omhandlet i artikel 4, ikke er nået.

5. Hvis egenkapitalen i de i stk. 1, 2 og 4 nævnte tilfælde falder, kan de kompetente myndigheder, når omstændighederne berettiger dertil, give kreditinstituttet en begrænset frist til at bringe sin egenkapital op på det krævede minimum eller ophøre med at drive virksomhed.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at komme i besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et kreditin-

stitut, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte kapitalandel. Enhver fysisk eller juridisk person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis de påtænker at forøge deres kvalificerede deltagelse så meget, at deres andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når op på eller overstiger en tærskel på 20 %, 33 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet bliver deres datterselskab.

De kompetente myndigheder afslår inden for en frist på højst tre måneder fra datoen for den i første afsnit nævnte underretning at give tilladelse til nævnte påtænkte forøgelse, hvis de under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af kreditinstituttet ikke er overbevist om den i første afsnit nævnte persons hæderlighed og egnethed, jf. dog stk. 2. Hvis myndighederne ikke giver afslag, kan de fastsætte en frist for gennemførelsen af den i første afsnit omhandlede kapitalforøgelse.

2. Hvis erhververen af de i stk. 1 omhandlede kapitalandele er et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller et moderselskab til et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et institut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, og hvis det kreditinstitut, hvori erhververen overvejer at deltage, som en følge af denne erhvervelse bliver et datterselskab af erhververen eller bliver omfattet af dennes kontrol, skal der foretages en vurdering af erhvervelsen i form af den i artikel 7 nævnte forudgående konsultation.

3. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at opgive sin besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte kapitalandel. De pågældende personer skal ligeledes meddele de kompetente myndigheder, at de har til hensigt at formindske deres kvalificerede deltagelse så meget, at deres andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under en tærskel på 20 %, 33 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet ophører med at være deres datterselskab.

4. Kreditinstitutterne meddeler, så snart de har fået kendskab hertil, de kompetente myndigheder de erhvervelser eller afhændelser af kapitalandele, som bevirker, at deltagelsen overskrider eller falder under en af de tærskler, som er omhandlet i stk. 1 og 3.

Endvidere meddeler de mindst en gang om året navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret deltagelse, samt størrelsen af denne, således som de bl.a. fremgår af de registrerede data på den årlige generalforsamling af aktionærer og selskabsdeltagere eller af de oplysninger, som modtages i henhold til de bestemmelser, der gælder for børsnoterede selskaber.

5. Medlemsstaterne sørger for, at de kompetente myndigheder i tilfælde af, at de i stk. 1 omhandlede personer gør

deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en forsigtig og sund ledelse af instituttet, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør. Sådanne foranstaltninger kan bl.a. bestå i påbud, sanktioner over for ledelsen eller ophævelse af den stemmeret, der er knyttet til de pågældende aktionærs eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Lignende foranstaltninger anvendes over for fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelserne til forudgående underretning som fastsat i stk. 1. Hvis en kapitalandel erhverves mod de kompetente myndigheders vilje, skal medlemsstaterne, uafhængigt af andre sanktioner, suspendere de tilsvarende stemmerettigheder, erklære de afgivne stemmer ugyldige eller annullere dem.

Artikel 12

1. Et kreditinstitut må ikke besidde en kvalificeret deltagelse, der overstiger 15 % af dets egenkapital, i et foretagende, der hverken er et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller et foretagende, der udøver en virksomhed som nævnt i artikel 43, stk. 2, litra f), i direktiv 86/635/EØF.

2. Et kreditinstituts samlede kvalificerede deltagelse i andre foretagender end kreditinstitutter, finansieringsinstitutter og foretagender, der udøver en virksomhed som nævnt i artikel 43, stk. 2, litra f), i direktiv 86/635/EØF, må ikke overstige 60 % af kreditinstituttets egenkapital.

3. Medlemsstaterne kan undlade at lade begrænsningerne i stk. 1 og 2 finde anvendelse på forsikringsselskaber som defineret i direktiv 73/239/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 88/357/EØF⁽²⁾, og i direktiv 79/267/EØF⁽³⁾, senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1985.

4. Aktier eller andele, som midlertidigt erhverves som led i en finansiel aktion med henblik på at redde eller sanere et foretagende eller som led i en normal procedure vedrørende stillede tegningsgarantier eller i eget navn for andres regning, medregnes ikke til den kvalificerede deltagelse ved beregningen af de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser. Aktier og andele, der ikke har karakter af finansielle anlægsaktiver som nævnt i artikel 35, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF, skal heller ikke medtages.

5. - De i stk. 1 og 2 fastsatte grænser må kun overskrides under særlige omstændigheder. I sådanne tilfælde skal de kompetente myndigheder dog kræve, at kreditinstituttet

enten forhøjer sin egenkapital eller træffer andre foranstaltninger med tilsvarende virkning.

6. Kontrollen med overholdelsen af de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser gennemføres inden for rammerne af tilsynet med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag i henhold til direktiv 83/350/EØF.

7. De kreditinstitutter, som på datoen for ikrafttrædelsen af dette direktivs gennemførelsesbestemmelser overskrider de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser, har fra nævnte dato 10 år til at efterkomme dem.

8. Medlemsstaterne kan foreskrive, at de kompetente myndigheder ikke skal anvende de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser, hvis de har foreskrevet, at de beløb, hvormed den kvalificerede deltagelse overskrider de nævnte grænser, skal være 100 % dækket af egenkapitalen, og at denne ikke indgår i beregningen af solvensnøgletallet. Er der tale om overskridelser af de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser, er det den største overskridelse, der skal være dækket af egenkapitalen.

Artikel 13

1. Ansvar for forsigtighedstilsyn med et kreditinstitut, herunder tilsyn med de i henhold til artikel 18 udøvede aktiviteter, påhviler hjemlandets kompetente myndigheder; dette berører ikke de bestemmelser i dette direktiv, der giver værtslandets myndighed en beføjelse.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder kræver, at der i alle kreditinstitutter findes en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer.

3. Ovenstående bestemmelser er ikke til hinder for, at der føres tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til direktiv 83/350/EØF.

Artikel 14

1. I artikel 7, stk. 1, i direktiv 77/780/EØF affattes slutningen af andet punktum således: »samt alle oplysninger, der vil kunne lette tilsynet med disse institutter, i særdeleshed med hensyn til likviditet, solvens, sikkerhed for indlån, større engagementer, administrativ og regnskabsmæssig praksis og intern kontrol.«

2. Værtslandet har i samarbejde med hjemlandets kompetente myndighed ansvaret for tilsyn med likviditeten i kreditinstitutters filialer, indtil yderligere koordinering har fundet sted. Med forbehold af de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at styrke Det Europæiske Monetære System, bevarer værtslandet det fulde ansvar for de foran-

⁽¹⁾ EFT nr. L 228 af 16. 8. 1973, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. L 172 af 4. 7. 1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 63 af 13. 3. 1979, s. 1.

staltninger, der iværksættes som led i dets pengepolitik. Sådanne foranstaltninger må ikke føre til forskelsbehandling eller mere restriktiv behandling af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

3. Med forbehold af yderligere koordinering med henblik på tilsyn med risici i forbindelse med åbne positioner på markeder, når disse risici skyldes transaktioner, der er foretaget på andre medlemsstaters kapitalmarkeder, samarbejder de kompetente myndigheder i sidstnævnte medlemsstater med hjemlandets kompetente myndigheder med henblik på, at de berørte institutter træffer foranstaltninger til at dække de omhandlede risici.

Artikel 15

1. Når et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, udøver virksomhed gennem en filial etableret i en anden medlemsstat, skal de kompetente myndigheder i værtslandet sikre, at hjemlandets kompetente myndigheder efter forudgående meddelelse herom til værtslandets kompetente myndigheder selv eller gennem personer, som de bemyndiger hertil, på stedet kan kontrollere de oplysninger, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 77/780/EØF.

2. Ud over den i stk. 1 fastsatte procedure skal hjemlandets kompetente myndigheder ligeledes have adgang til at føre tilsyn med filialer efter en af de andre procedurer, der er nævnt i artikel 5, stk. 4, i direktiv 83/350/EØF.

3. Denne artikel er ikke til hinder for, at værtslandets kompetente myndighed på stedet kontrollerer filialer etableret på deres område med henblik på varetagelsen af de opgaver, som påhviler dem i henhold til dette direktiv.

Artikel 16

Artikel 12 i direktiv 77/780/EØF affattes således:

»Artikel 12

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, såvel som revisorer og eksperter, der har handlet på de kompetente myndigheders vegne, undergives tjenstlig tavshedspligt. Denne tavshedspligt indebærer, at de fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, ikke må videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller samlet form, således at de enkelte institutter ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffelovgivning.

Såfremt der er tale om et kreditinstitut, der er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse, kan fortrolige oplysninger, der ikke vedrører tredjemand, der er involveret i forsøg på at redde kreditinstituttet, dog videregives under en civil retssag.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksler oplysninger i henhold til de direktiver, der gælder for kreditinstitutter. Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

3. Medlemsstaterne kan med de kompetente myndigheder i tredjelande kun indgå samarbejdsaftaler, der indebærer udveksling af oplysninger, hvis de oplysninger, der således meddeles, mindst er underlagt tilsvarende tavshedspligt som fastsat i denne artikel.

4. De kompetente myndigheder, der i henhold til stk. 1 og 2 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvendes disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv:

- enten til undersøgelse af, om betingelserne for, at kreditinstitutterne kan optage virksomhed som sådanne, er opfyldt, og til at lette det individuelle og det konsoliderede tilsyn med institutternes virksomhed, særlig med hensyn til likviditet, solvens, store engagementer, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt intern kontrol
- eller til pålæggelse af sanktioner
- eller hvis den kompetente myndigheds afgørelser påklages til højere administrativ myndighed, eller
- indbringes for domstolene efter artikel 15 eller særbestemmelser i de direktiver, der er vedtaget vedrørende kreditinstitutter.

5. Stk. 1 og 4 er ikke til hinder for, at der, hvis der findes flere kompetente myndigheder i samme medlemsstat, udveksles oplysninger mellem sådanne myndigheder inden for denne medlemsstat, eller at der udveksles oplysninger medlemsstaterne imellem mellem de kompetente myndigheder.

- og de myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med andre finansieringsinstitutter og med forsikringselskaber, samt de myndigheder, der fører tilsyn med kapitalmarkederne
- og de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af kreditinstitutter og lignende procedurer
- og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af kreditinstituttets og andre finansieringsinstitutters regnskaber

der har behov herfor til varetagelse af deres tilsynsopgaver, og stk. 1 og 4 er heller ikke til hinder for, at der til de organer, der forvalter indlånsgarantiordningerne, gives oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde. De oplysninger, som de pågældende myndigheder, organer og personer modtager, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

6. Bestemmelserne i denne artikel er heller ikke til hinder for, at en kompetent myndighed giver de central-

banker, der ikke fører individuelt tilsyn med kreditinstitutterne, oplysninger, som er nødvendige for dem i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder. De oplysninger, som modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

7. Endvidere kan medlemsstaterne uanset bestemmelserne i stk. 1 og 4 ved lovgivning give tilladelse til, at visse oplysninger meddeles andre afdelinger i deres centraladministration, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, investeringstjenesteydelser og forsikringsselskaber samt personer, som handler efter fuldmagt fra de pågældende afdelinger.

Oplysningerne må imidlertid kun gives, såfremt det er nødvendigt af hensyn til forsigtighedstilsynet.

Imidlertid fastsætter medlemsstaterne, at oplysninger, der modtages efter stk. 2 og 5, samt oplysninger tilvejebragt ved kontrol på stedet, jf. artikel 15, stk. 1 og 2, i direktiv 89/646/EØF⁽¹⁾, aldrig må videregives som nævnt i dette stykke, medmindre den kompetente myndighed, der giver oplysningerne, eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrollen på stedet er foretaget, har givet sit udtrykkelige samtykke.

⁽¹⁾ EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1.

Artikel 17

Med forbehold af reglerne for tilbagekaldelse af tilladelser og tilfælde omfattet af straffelovgivningen skal medlemsstaterne sørge for, at deres respektive kompetente myndigheder i tilfælde af, at et kreditinstitut eller dets ansvarlige ledelse har overtrådt love eller administrative bestemmelser om tilsyn med kreditinstitutter eller om disses virksomhed, kan pålægge disse sanktioner eller påbyde foranstaltninger med det formål at bringe de konstaterede overtrædelser eller årsagerne hertil til ophør.

AFSNIT V

Bestemmelser vedrørende fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser

Artikel 18

1. Medlemsstaterne skal sikre, at de aktiviteter, der er opført på listen i bilaget, kan udøves på deres område efter bestemmelserne i artikel 19—21, enten ved oprettelse af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, af ethvert kreditinstitut, der er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn af en anden medlemsstats kompetente myndigheder i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, under forudsætning af at disse aktiviteter er omfattet af tilladelsen.

2. Medlemsstaterne skal også sikre, at de aktiviteter, der er opført på listen i bilaget, kan udøves på deres område efter bestemmelserne i artikel 19—21, enten ved oprettelse af en

filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, af ethvert finansieringsinstitut i en anden medlemsstat, der er datterselskab af et kreditinstitut eller fællesejet datterselskab af flere kreditinstitutter, hvis vedtægter giver mulighed for udøvelse af sådanne aktiviteter, og som opfylder samtlige nedenstående betingelser:

- moderselskabet eller moderselskaberne er meddelt tilladelse som kreditinstitutter i den medlemsstat, hvis lovgivning datterselskabet er underlagt
- de pågældende aktiviteter udøves faktisk i samme medlemsstat
- moderselskabet eller moderselskaberne besidder mindst 90 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af aktier eller kapitalandele i datterselskabet
- moderselskabet eller moderselskaberne må over for de kompetente myndigheder godtgøre, at datterselskabet forvaltes på forsvarlig vis, og må have afgivet erklæring om, at de med samtykke fra hjemlandets kompetente myndigheder har stillet selvskyldnergaranti for de engagementer, som datterselskabet indgår
- datterselskabet indgår, navnlig for de pågældende aktiviteter, i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet eller hvert af dets moderselskaber efter direktiv 83/350/EØF, navnlig hvad angår beregningen af solvensnøgletallet, tilsynet med store engagementer og begrænsningerne for kapitalinteresser i nærværende direktivs artikel 12.

Hjemlandets kompetente myndigheder kontrollerer, at disse betingelser er opfyldt, og udsteder til datterselskabet en bekræftende erklæring herom, der vedlægges den i artikel 19 og 20 omhandlede meddelelse.

Hjemlandets kompetente myndigheder skal sikre, at der føres tilsyn med datterselskabet efter dette direktivs artikel 10, stk. 1, artikel 11 og 13, artikel 14, stk. 1, samt artikel 15 og 17 såvel som artikel 7, stk. 1, og artikel 12 i direktiv 77/780/EØF.

De bestemmelser, der henvises til i dette stykke, finder tilsvarende anvendelse på datterselskaber. Særligt læses »kreditinstitut« som »finansieringsinstitut som omhandlet i artikel 18, stk. 2«, og »tilladelse« læses som »vedtægter«.

Artikel 19, stk. 3, andet led, affattes således:

»Hjemlandets kompetente myndigheder sender ligeledes oplysning om størrelsen af egenkapitalen for det finansieringsinstitut, som er datterselskab, og af det konsoliderede solvensnøgletal for det kreditinstitut, som er dets moderselskab.«

Hvis et finansieringsinstitut, som er omfattet af bestemmelserne i dette stykke, ikke længere opfylder en af betingelser-

ne, underretter hjemlandet værtslandets kompetente myndighed herom, og de aktiviteter, som finansieringsinstituttet udøver i værtslandet, underlægges derefter den lovgivning, der gælder i værtslandet.

Artikel 19

1. Et kreditinstitut, der ønsker at etablere en filial på en anden medlemsstats område, meddeler dette til den kompetente myndighed i hjemlandet.

2. Medlemsstaterne kræver, at det kreditinstitut, som ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, indgiver følgende oplysninger sammen med den i stk. 1 nævnte meddelelse:

- a) i hvilken medlemsstat instituttet har til hensigt at etablere en filial
- b) et program for filialens virksomhed, hvori bl.a. angives, hvilken art aktiviteter der påtænkes, og hvorledes filialen skal organiseres
- c) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan fås
- d) navnene på de ansvarlige medlemmer af filialens ledelse.

3. Medmindre den kompetente myndighed i hjemlandet har grund til at betvivle, at det pågældende kreditinstituts administrative strukturer og finansielle situation er sunde under hensyn til den påtænkte etablering, videresender de de i stk. 2 nævnte oplysninger senest 3 måneder efter modtagelsen af alle disse oplysninger til de kompetente myndigheder i værtslandet og underretter det berørte kreditinstitut herom.

Hjemlandets kompetente myndighed sender ligeledes oplysning om størrelsen af kreditinstituttets egenkapital og solvensnøgletal samt, indtil yderligere samordning finder sted, oplysninger om enhver indlånsgarantiordning, der skal sikre beskyttelsen af filialens indlånere.

Nægter den kompetente myndighed i hjemlandet at videresende de i stk. 2 nævnte oplysninger til de kompetente myndigheder i værtslandet, skal de begrunde dette afslag over for det berørte institut inden 3 måneder efter modtagelsen af samtlige omhandlede oplysninger. Et sådant afslag eller manglende svar kan gøres til genstand for retsprøvelse i hjemlandet.

4. Før en filial af et kreditinstitut påbegynder sin virksomhed, har de kompetente myndigheder i værtslandet en frist på to måneder fra modtagelsen af oplysninger efter stk. 3 til at forberede det i artikel 21 foreskrevne tilsyn med instituttet og til i givet fald at meddele de vilkår, som under hensyn til samfundsmæssige interesser gælder for udøvelse af denne virksomhed i værtslandet.

5. Så snart meddelelsen fra de kompetente myndigheder i værtslandet foreligger, eller så snart den i stk. 4 nævnte frist

udløber, hvis der ikke modtages nogen udtalelse herfra, kan filialen etableres og påbegynde sin virksomhed.

6. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 2, litra b), c) og d), eller af de i stk. 3 omhandlede indlånsgarantiordninger, skal kreditinstituttet skriftligt meddele den pågældende ændring til de kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet mindst 1 måned, før den foretages, således at de kompetente myndigheder i hjemlandet kan nå at udtale sig om denne ændring i henhold til stk. 3, og de kompetente myndigheder i værtslandet i henhold til stk. 4.

Artikel 20

1. Et kreditinstitut, der for første gang ønsker at udøve virksomhed på en anden medlemsstats område inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, meddeler hjemlandets kompetente myndigheder, hvilke af aktiviteterne på listen i bilaget det har til hensigt at udøve.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder fremsender senest 1 måned efter modtagelsen den i stk. 1 omhandlede nævnte meddelelse til de kompetente myndigheder i værtslandet.

Artikel 21

1. Værtslandet kan — til statistisk brug — kræve, at alle kreditinstitutter, der har en filial på dets område, regelmæssigt indsender en rapport til værtslandets kompetente myndigheder om den virksomhed, de udøver på dets område.

Til varetagelse af de opgaver, der påhviler værtslandet efter dette direktivs artikel 14, stk. 2 og 3, kan det kræve de samme oplysninger af filialer af kreditinstitutter, der har hjemsted i andre medlemsstater, som de kræver af indenlandske kreditinstitutter.

2. Når de kompetente myndigheder i værtslandet konstaterer, at et kreditinstitut, der har en filial eller præsterer tjenesteydelser på dets område, ikke overholder de lovbestemmelser, som værtslandet har vedtaget i medfør af dette direktivs bestemmelser, og som giver værtslandets myndigheder kompetence, skal den anmode det pågældende institut om at bringe det ulovlige forhold til ophør.

3. Tager det pågældende institut ikke de nødvendige skridt, skal værtslandets kompetente myndigheder underrette hjemlandets kompetente myndigheder herom. Disse skal da så hurtigt som muligt træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at instituttet bringer det ulovlige forhold til ophør. Karakteren af disse foranstaltninger meddeles værtslandets kompetente myndigheder.

4. Hvis det pågældende kreditinstitut til trods for de foranstaltninger, der er truffet af hjemlandet — eller hvis disse foranstaltninger viser sig at være uhensigtsmæssige, eller hjemlandet ikke har truffet nogen foranstaltninger — fortsat overtræder de i værtslandet gældende lovbestemmelser som nævnt i stk. 2, kan værtslandet efter at have givet de kompetente myndigheder i hjemlandet underretning herom, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge eller straffe nye ulovligheder, og om nødvendigt forbyde, at kreditinstituttet indleder nye aktiviteter på dets område. Medlemsstaterne sikrer, at de for disse foranstaltninger nødvendige dokumenter kan forkyndes for kreditinstitutterne på deres område.

5. Ovenstående bestemmelser berører ikke værtsmedlemsstaternes ret til at træffe passende forholdsregler for at forebygge eller straffe uregelmæssigheder på deres område, som strider imod de lovbestemmelser, de har vedtaget af hensyn til samfundsmæssige interesser. Dette indebærer, at kreditinstituttet kan forhindres i at indlede nye aktiviteter på deres område.

6. Enhver foranstaltning, der træffes efter stk. 4 og 5, og hvorved der pålægges sanktioner og begrænsninger i udførelsen af tjenesteydelser, skal være behørigt begrundet og meddeles det pågældende institut. Enhver sådan foranstaltning skal kunne prøves ved domstolene i den medlemsstat, hvis myndigheder har truffet den.

7. Inden den i stk. 3—5 fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndigheder i særligt hastende tilfælde iværksætte nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte indlåneres, investorers og andre tjenesteydelsesmodtageres interesser. Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder skal hurtigst muligt underrettes om sådanne foranstaltninger. Kommissionen kan, efter at have konsulteret de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

8. Værtsmedlemsstaterne kan træffe passende forholdsregler for at forebygge eller straffe uregelmæssigheder på deres område under udøvelse af de beføjelser, der er tillagt dem i henhold til dette direktiv. Dette indebærer, at instituttet kan forhindres i at indlede nye aktiviteter på deres område.

9. Såfremt tilladelsen tilbagekaldes, meddeles dette værtslandets myndigheder, der da tager passende skridt til at hindre, at det pågældende institut indleder nye aktiviteter på værtslandets område, og til at beskytte indlånerens interesser. Hvert andet år forelægger Kommissionen Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, der er nedsat i henhold til artikel 11 i direktiv 77/780/EØF, en beretning om sådanne tilfælde.

10. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen antallet og arten af de tilfælde, hvor der i henhold til artikel 19 er

blevet givet afslag, eller hvor der er truffet foranstaltninger i henhold til stk. 4. Hvert andet år forelægger Kommissionen Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, der er nedsat i henhold til artikel 11 i direktiv 77/780/EØF en beretning om sådanne tilfælde.

11. Denne artikel er ikke til hinder for, at kreditinstitutter med hjemsted i en anden medlemsstat kan reklamere for deres ydelser ved anvendelse af ethvert kommunikationsmedium i værtslandet, når de ikke tilsidesætter eventuelle regler om sådanne reklamers form og indhold, der er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser.

AFSNIT VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 22

1. De tekniske tilpasninger, der skal foretages i dette direktiv vedrørende følgende punkter, vedtages efter proceduren i stk. 2:

- udvidelse af indholdet af den i artikel 18 omhandlede liste, som findes i bilaget, eller tilpasning af listens terminologi under hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- ændring af størrelsen af startkapitalen, jf. artikel 4, under hensyn til den økonomiske og monetære udvikling
- de områder, inden for hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger, jf. artikel 7, stk. 1, i direktiv 77/780/EØF
- uddybning af definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af direktivet i Fællesskabet
- uddybning af definitionerne for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne ved anvendelsen af direktivet
- samordning af terminologien og definitionernes affattelse med senere retsakter vedrørende kreditinstitutter og dermed beslægtede områder.

2. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når der er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på 3 måneder regnet fra forslaget forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig mod de nævnte foranstaltninger.

Artikel 23

1. Filialer, der inden ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv har påbegyndt deres virksomhed efter de i værtslandet gældende bestemmelser, betragtes som filialer, der har været underlagt proceduren i artikel 19, stk. 1 til 5. Fra samme ikrafttrædelsesdato vil de være underlagt bestemmelserne i artikel 15 og 18, artikel 19, stk. 6, samt artikel 21. De er endvidere omfattet af bestemmelsen i artikel 6, stk. 3.

2. Artikel 20 berører ikke de rettigheder, som et kreditinstitut inden ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv har erhvervet i forbindelse med udveksling af tjenesteydelser.

Artikel 24

1. Med forbehold af stk. 2 sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv på den seneste af de to datoer, der fastsættes for gennemførelse af foranstaltninger for at efterkomme Rådets direktiv 89/299/EØF og 89/647/EØF, dog senest den 1. januar 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for senest den 1. januar 1990 at efterkomme bestemmelserne i artikel 6, stk. 2.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 25

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 1989.

På Rådets vegne
P. BÉRÉGOVOY
Formand

BILAG

LISTE OVER DE AKTIVITETER, DER ER UNDERGIVET GENSIDIG ANERKENDELSE

1. Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler
2. Udlånsvirksomhed (+)
3. Finansiell leasing
4. Betalingsformidling
5. Udstedelse og administration af betalingsmidler (kreditkort, rejsechecks, bankveksler)
6. Sikkerhedsstillelse og garantier
7. Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende:
 - a) Pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser mv.)
 - b) Valutamarkedet
 - c) Finansielle futures og options
 - d) Valuta- og renteinstrumenter
 - e) Værdipapirer
8. Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed
9. Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder
10. »Money broking«
11. Porteføljeadministration og -rådgivning
12. Opbevaring og forvaltning af værdipapirer
13. Kreditoplysninger
14. Boksudlejning

(+) herunder bl.a.:

- forbrugerkreditter
- realkreditlån
- factoring og diskontering
- handelskreditter (inkl. forfaitering).

RÅDETS DIREKTIV

af 18. december 1989

om solvensnøgletal for kreditinstitutter

(89/647/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Direktivet er et resultat af det arbejde, der er udført i Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, som i henhold til artikel 6, stk. 4, i Rådets direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 89/646/EØF ⁽⁵⁾, har ansvaret for at forelægge Kommissionen ethvert forslag, der tilsigter en samordning af de i medlemsstaterne anvendte nøgletal;

et hensigtsmæssigt nøgletal spiller en central rolle i forbindelse med tilsynet med kreditinstitutter;

nøgletal, der vejer aktiver og poster under strengen efter risikograden, er en særlig brugbar målestok for solvens;

tilvejebringelse af fælles normer for egenkapitaldækning af aktiver og poster under strengen, der er behæftet med kreditrisiko, er derfor et af de væsentlige harmoniseringsområder, der er nødvendige for at opnå gensidig anerkendelse og dermed for at gennemføre det indre marked på bankområdet;

i den henseende skal direktivet ses i sammenhæng med andre specifikke instrumenter, som også skal harmonisere de grundlæggende regler for tilsyn med kreditinstitutter;

direktivet bør også ses som et direkte supplement til direktiv 89/646/EØF, som udgør den større ramme, hvori nærværende direktiv indgår som en integrerende del;

⁽¹⁾ EFT nr. C 135 af 25. 5. 1988, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. C 96 af 17. 4. 1989 s. 86, og EFT nr. C 304 af 4. 12. 1989.

⁽³⁾ EFT nr. C 337 af 31. 12. 1988, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30.

⁽⁵⁾ Se side 1 i denne Tidende.

kreditinstitutter skal konkurrere direkte med hinanden på et fælles bankmarked, og vedtagelsen af fælles solvensnormer i form af et mindste solvensnøgletal vil forhindre konkurrenceforvridning og styrke Fællesskabets banksystem;

ifølge direktivet tillægges garantier fra forskellige finansielle institutter forskellig vægtning; Kommissionen skal følgelig undersøge, om direktivet som helhed skaber væsentlig konkurrenceforvridning mellem kreditinstitutter og forsikringselskaber, og på baggrund af denne undersøgelse skal den tage stilling til, om det er berettiget at træffe foranstaltninger for at afbøde virkningerne heraf;

det mindste nøgletal, der er fastsat i dette direktiv, forøger EF-kreditinstitutternes egenkapitalniveau; tallet er sat til 8 % på baggrund af en statistisk undersøgelse vedrørende de gældende kapitalkrav i begyndelsen af 1988;

måling af og hensyntagen til rente- og valutakursrisici samt andre markedsrisici er også af stor betydning i forbindelse med tilsyn med kreditinstitutter; Kommissionen vil derfor i samarbejde med medlemsstaternes kompetente myndigheder og andre, hvis arbejde har samme formål, foretage yderligere undersøgelser af de metoder, der er tilgængelige; den vil derpå fremsætte passende forslag til yderligere harmonisering af tilsynsbestemmelserne vedrørende nævnte risici; i denne forbindelse vil den især overvåge, hvordan de forskellige bankrisici kan indvirke på hinanden, og derfor lægge særlig vægt på, at de forskellige forslag er indbyrdes sammenhængende;

ved fremsættelsen af forslag om tilsynsbestemmelser vedrørende investeringstjenesteydelser samt passende egenkapitalkrav for enheder, som udøver virksomhed på dette område, vil Kommissionen påse, at der anvendes tilsvarende krav med hensyn til egenkapitalens størrelse, når der udøves samme virksomhed, og når der er samme risici;

de metoder, der skal anvendes ved solvensnøgletallets beregning, skal tage hensyn til bestemmelserne i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ⁽⁶⁾, der indeholder visse tilpasninger af bestemmelserne i direktiv 83/349/EØF ⁽⁷⁾, ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse; indtil bestemmelserne i nævnte direktiver er gennemført i medlemsstaternes nationale lovgivning, overlades det til medlemssta-

⁽⁶⁾ EFT nr. L 372 af 31. 12. 1986, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 18.

terne at bestemme, hvilke metoder der skal anvendes ved solvensnøgletallets beregning;

anvendelse af en 20 % vægtning på realkreditobligationer, som indehaves af et kreditinstitut, kan fremkalde forstyrrelser på et nationalt finansmarked, hvor sådanne instrumenter spiller en dominerende rolle; i så fald træffes midlertidige foranstaltninger for anvendelse af en 10 % vægtning af risici;

tekniske ændringer af detaljerede bestemmelser i dette direktiv kan fra tid til anden blive nødvendige for at tage hensyn til udviklingen inden for banksektoren; Kommissionen vil derfor efter samråd med Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning foretage de ændringer, der er nødvendige inden for rammerne af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges den i henhold til Traktatens bestemmelser; udvalget er i så fald et forskriftsudvalg i henhold til de procedureregler, der er fastsat i artikel 2, procedure III, variant b), i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Anvendelsesområder og definitioner:

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på kreditinstitutter som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF.

2. Uanset stk. 1 behøver medlemsstaterne ikke at anvende dette direktiv på kreditinstitutter, der er anført i artikel 2, stk. 2, i direktiv 77/780/EØF.

3. Kreditinstitutter, som er tilsluttet et centralorgan i den samme medlemsstat, jf. artikel 2, stk. 4, litra a), i direktiv 77/780/EØF, kan undtages fra bestemmelserne i dette direktiv, når samtlige tilsluttede kreditinstitutter og centralorganet er inkluderet i de konsoliderede solvensnøgletal i henhold til nærværende direktiv.

4. Undtagelsesvis og indtil der har fundet nærmere harmonisering sted af forsigtighedsreglerne vedrørende kredit-, rente- og markedsrisici, kan medlemsstaterne holde kreditinstitutter, der er specialiseret i interbankmarkeder og markeder for offentlig gæld, uden for dette direktivs anvendelsesområde, når de i samarbejde med centralbanken opfylder en institutionel funktion som regulator af banksystemets likviditet, og forudsat

— at summen af deres aktivposter og poster under strengen, der indgår i 50 % og 100 % vægtningen i henhold til artikel 6, normalt inden vægtningen ikke bør udgøre

mere end 10 % af summen af aktivposter og poster under strengen og aldrig mere end 15 %;

— at deres hovedvirksomhed består i at fungere som mellemmand mellem centralbanken i deres medlemsstat og banksystemet;

— at deres kompetente myndigheder fører passende tilsyn og kontrol med deres kredit-, rente- og markedsrisici.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de undtagelser, de har indrømmet, for at sikre, at de ikke medfører konkurrencefordrejninger. Senest tre år efter dette direktivs vedtagelse forelægger Kommissionen Rådet en rapport ledsaget af passende forslag, hvis den skønner det nødvendigt.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved:

— »kompetente myndigheder«: myndigheder som defineret i artikel 1, femte led, i direktiv 83/350/EØF;

— »zone A«: medlemsstaterne og alle andre lande, der er fulde medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), samt lande, som har indgået særlige låneoverenskomster med Den Internationale Valutafond (IMF) og er tilknyttet Den Almindelige Låneoverenskomst (GAB);

— »zone B«: alle andre lande;

— »kreditinstitutter i zone A«: alle kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i medlemsstaterne i henhold til artikel 3 i direktiv 77/780/EØF, herunder disse institutters filialer i tredjelande, og alle private og offentlige foretagender, som er omfattet af definitionen i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF, og som er meddelt tilladelse i andre lande i zone A, herunder disse foretagenders filialer;

— »kreditinstitutter i zone B«: alle private og offentlige foretagender, der er meddelt tilladelse uden for zone A, og som opfylder definitionen i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF, herunder disse foretagenders filialer i Fællesskabet;

— »ikke-banksektoren«: alle andre låntagere end kreditinstitutter som defineret i fjerde og femte led, centralregeringer og centralbanker, regionale regeringer og lokale myndigheder, De Europæiske Fællesskaber, Den Europæiske Investeringsbank og multilaterale udviklingsbanker som defineret i syvende led;

— »multilaterale udviklingsbanker«: Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling og Den Internationale Finansieringsinstitution, Den Interamerikanske Udviklingsbank, Den Asiatiske Udviklings-

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

bank, Den Afrikanske Udviklingsbank, Europarådets Bosættelsesfond, Den Nordiske Investeringsbank og Den Caraimiske Udviklingsbank;

- poster under strengen, der tillægges »fuld risiko«, »mellemliggende risiko«, »mellemliggende/lav risiko« og »lav risiko«: poster som anført i artikel 6, stk. 2, og opført på listen i bilag I.

2. Ved anvendelsen af artikel 6, stk. 1, litra b), kan de kompetente myndigheder blandt regionale regeringer og lokale myndigheder medtage administrative organer uden vinding for øje, som er underlagt regionale regeringer eller lokale myndigheder, og foretagender uden vinding for øje, som ejes af centralregeringer, regionale regeringer eller lokale myndigheder, og som efter de kompetente myndigheders opfattelse risikomæssigt kan sidestilles med regionale regeringer og lokale myndigheder.

Artikel 3

Almindelige principper

1. Det i stk. 2—7 omhandlede solvensnøgletal giver udtryk for egenkapitalen som defineret i artikel 4 som en procent af de samlede risikovægtede aktiver og poster under strengen som defineret i artikel 5.

2. Solvensnøgletallet for kreditinstitutter, der hverken er moderselskaber som defineret i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF eller datterselskaber af sådanne foretagender beregnes på et individuelt grundlag.

3. Solvensnøgletallet for kreditinstitutter, der er moderselskaber, beregnes på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i nærværende direktiv samt i direktiv 83/350/EØF og 86/635/EØF⁽¹⁾.

4. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilladelse til og tilsyn med et moderselskab, som er et kreditinstitut, kan tillige kræve underkonsoliderede og ukonsoliderede nøgletal beregnet for selskabet og for ethvert af dets datterselskaber, som de meddeler tilladelse og fører tilsyn med. Hvis der ikke foretages en sådan kontrol med, at kapitalen er passende fordelt inden for bankkoncernen, skal der træffes andre forholdsregler, som tjener samme formål.

5. Hvis et moderselskabs datterselskab har fået meddelt tilladelse og er beliggende i en anden medlemsstat, kræver de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelsen, et underkonsolideret eller ukonsolideret nøgletal beregnet.

6. Uanset kravene i stk. 5 kan de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse til et datterselskab af et moderselskab, der er beliggende i en anden medlemsstat, ved en bilateral aftale delegere deres ansvar for tilsyn med solvensen til de kompetente myndigheder, der har meddelt

tilladelse og fører tilsyn med moderselskabet, således at disse påtager sig tilsyn med datterselskabet i overensstemmelse med direktivets bestemmelser. Kommissionen skal holdes underrettet om eksistensen og indholdet af sådanne aftaler. Den videresender disse oplysninger til de andre myndigheder og til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning.

7. Uden at dette berører kreditinstitutternes overholdelse af kravene i stk. 2—6, skal de kompetente myndigheder sørge for, at nøgletallene beregnes mindst to gange om året, enten af kreditinstituttet selv, som skal meddele de kompetente myndigheder resultaterne af beregningen og oplyse om deldata, eller af de kompetente myndigheder, som baserer sig på data, der kommer fra kreditinstitutterne.

8. Værdiansættelse af aktiver og poster under strengen skal foretages som angivet i direktiv 86/635/EØF. Indtil gennemførelsen af bestemmelserne i nævnte direktiv overlades det til medlemsstaterne at foretage denne værdiansættelse.

Artikel 4

Tælleren: Egenkapital

Tælleren i solvensnøgletallet udgøres af egenkapitalen som defineret i direktiv 89/299/EØF⁽²⁾

Artikel 5

Nævneren: Risikovægtede aktiver og poster under strengen

1. De forskellige aktivposter tildeles risikograder, udtrykt som procentvis vægtning, i henhold til artikel 6 og 7, og undtagelsesvis artikel 8 og 11. Den balanceførte værdi af hvert aktiv skal derpå multipliceres med den relevante vægtning for at nå frem til en risikovægtet værdi.

2. Når det drejer sig om de i bilag I omhandlede poster under strengen skal to-trinsberegningen i artikel 6, stk. 2 benyttes.

3. Når det drejer sig om de i artikel 6, stk. 3, omhandlede rente- og valutakursrelaterede poster under strengen, skal de potentielle omkostninger ved at erstatte kontrakter i tilfælde af modpartens konkurs beregnes ved anvendelse af en af de i bilag II beskrevne metoder. Disse omkostninger multipliceres med den relevante modpartsvægtning i artikel 6, stk. 1, dog således at den heri fastsatte 100 % vægtning sættes til 50 % ved angivelse af den risikovægtede værdi.

4. Summen af de risikovægtede værdier af aktiver og af de i stk. 2 og 3 nævnte poster under strengen udgør nævneren i solvensnøgletallet.

⁽¹⁾ EFT nr L 372 af 31. 12. 1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr L 124 af 5. 5. 1989, s. 16.

Artikel 6

Risikovægtning

1. Følgende vægtning anvendes på de i det følgende anførte aktiver, selv om de kompetente myndigheder kan fastsætte højere vægtning, hvis de finder det hensigtsmæssigt.

a) Nulvægtning

- 1) kassebeholdning og tilsvarende poster
- 2) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone A
- 3) aktivposter, der repræsenterer fordringer på de Europæiske Fællesskabers institutioner
- 4) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer og centralbanker i zone A
- 5) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone B, indgået og finansieret i låntagerens nationale valuta
- 6) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer og centralbanker i zone B, indgået og finansieret i den nationale valuta, der er fælles for garantistiller og låntager
- 7) aktivposter, som til de kompetente myndigheds tilfredshed er sikrede ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af en centralregering eller centralbank i zone A af De Europæiske Fællesskaber, eller ved indlån i kontanter i det långivende institut, eller ved indlånsbeviser eller lignende instrumenter udstedt af og domicileret ved dette institut.

b) 20 % vægtning

- 1) aktivposter, der repræsenterer fordringer på Den Europæiske Investeringsbank (EIB)
- 2) aktivposter, der repræsenterer fordringer på multilaterale udviklingsbanker
- 3) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som er udtrykkeligt garanteret af EIB
- 4) aktivposter, der repræsenterer fordringer, der udtrykkeligt er garanteret af multilaterale udviklingsbanker;
- 5) aktivposter, der repræsenterer fordringer på regionale regeringer og lokale myndigheder i zone A, jf. dog bestemmelserne i artikel 7
- 6) aktivposter, der repræsenterer fordringer, der udtrykkeligt er garanteret af regionale regeringer og lokale myndigheder i zone A, jf. dog bestemmelserne i artikel 7
- 7) aktivposter, der repræsenterer fordringer på kreditinstitutter i zone A, og som ikke udgør en del af sådanne institutters egenkapital i henhold til direktiv 89/299/EØF

8) aktivposter, der repræsenterer fordringer med en løbetid på til og med ét år på kreditinstitutter i zone B, bortset fra værdipapirer udstedt af disse institutter, og som anerkendes som dele af deres egenkapital

9) aktivposter, der udtrykkeligt er garanteret af kreditinstitutter i zone A

10) aktivposter, der repræsenterer fordringer med en løbetid på til og med ét år, og som er udtrykkeligt garanteret af kreditinstitutter i zone B

11) aktivposter, som til de kompetente myndigheds tilfredshed er sikrede ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af EIB eller af multilaterale udviklingsbanker

12) likvide midler under overførsel.

c) 50 % vægtning

1) lån, som til de kompetente myndigheds tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved pant i fast ejendom til beboelse, som er eller vil blive beboet eller udlejet af låntageren

2) periodeafgrænsningsposter: disse aktivposter er underkastet modpartens vægtning i de tilfælde, hvor kreditinstituttet er i stand til at bestemme den i overensstemmelse med direktiv 86/635/EØF; når modparten ikke kan bestemmes, anvendes en 50 % vægtning.

d) 100 % vægtning

1) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone B, undtagen når de er indgået og finansieret i låntagerens nationale valuta

2) aktivposter, der repræsenterer fordringer på regionale regeringer og lokale myndigheder i zone B

3) aktivposter, der repræsenterer fordringer med en løbetid på mere end ét år på kreditinstitutter i zone B

4) aktivposter, der repræsenterer fordringer på ikke-banksektorer i zone A og zone B

5) materielle aktiver i henhold til aktivfortegnelsen i artikel 4, nr. 10, i direktiv 86/635/EØF

6) beholdninger af aktier, kapitalinteresser og andre poster, som indgår i egenkapitalen i andre kreditinstitutter, når de ikke er fradraget det långivende instituts egenkapital

7) alle andre aktiver bortset fra dem, der er fradraget egenkapitalen.

2. Poster under stregen, som ikke er omfattet af stk. 3, behandles som beskrevet i det følgende. I første etape grupperes de i overensstemmelse med den opdeling i risikogrupper, der findes i bilag I. Ved poster med fuld risiko tages den fulde værdi i betragtning, ved poster med mellemliggende risiko 50 %, ved poster med mellemliggende/lav risiko 20 %, og værdien af poster med lav risiko ansættes til nul. I

anden etape multipliceres værdierne af poster under strengen efter at være vægtet som ovenfor beskrevet med den vægtning, der er tillagt de relevante modparter, i overensstemmelse med behandlingen af aktivposter efter stk. 1 og artikel 7. I tilfælde af salgs- og tilbagekøbsaftaler samt tilbagekøb i henhold til terminskontrakt anvendes de omhandlede aktivers vægtninger og ikke modparternes.

3. De metoder, der er beskrevet i bilag II, skal anvendes på de i bilag III opstillede eksempler på rente- og valutakursrelaterede poster.

4. Når poster under strengen er udtrykkeligt garanteret, skal de tillægges vægtning, som om de var oprettet på vegne af garantistilleren frem for af modparten. Når potentiel risiko hidrørende fra transaktioner under strengen til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikret ved en af de aktivposter, der anerkendes som passende sikkerhedsstillelse i stk. 1, litra a), nr. 7, og stk. 1, litra b), nr. 11, skal de tillægges vægtning på 0 % eller 20 % alt efter den pågældende sikkerhedsstillelse.

5. Når der for aktivposter og poster under strengen gælder en lavere vægtning, fordi der foreligger en udtrykkelig garanti eller en sikkerhedsstillelse, som kan accepteres af de kompetente myndigheder, anvendes den lavere vægtning kun på den del, der er garanteret, eller som er helt og fuldt dækket af sikkerhedsstillelsen.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne kan uanset kravene i artikel 6, stk. 1, litra b), fastsætte en vægtning på 0 % for deres egne regionale regeringer og lokale myndigheder, såfremt der ikke er nogen forskel på risikoen ved fordringer på sidstnævnte og fordringer på deres centrale regeringer, fordi de regionale regeringer og lokale myndigheder har beføjelser til at inddrive midler, samt hvis der findes særlige institutionelle bestemmelser, som reducerer sidstnævntes risiko for at misligholde forpligtelser. En nulvægtning fastsat efter disse kriterier skal gælde dels for fordringer på de pågældende regionale regeringer og lokale myndigheder og poster under strengen oprettet på deres vegne, dels for fordringer på andre og poster under strengen oprettet på vegne af andre, som er garanteret af disse regionale regeringer og lokale myndigheder.

2. Medlemsstaterne skal give Kommissionen meddelelse, såfremt de finder en nulvægtning berettiget efter de i stk. 1 nævnte kriterier. Kommissionen skal viderebringe disse meddelelser. Andre medlemsstater kan give kreditinstitutter, der er under tilsyn af deres kompetente myndigheder, mulighed for at anvende nulvægtning, når de foretager forretninger med de pågældende regionale regeringer og lokale myndigheder, eller når de er indehavere af fordringer, der er garanteret af sidstnævnte.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne kan anvende 20 % vægtning på aktivposter, som til de pågældende kompetente myndighe-

ders tilfredshed er garanteret ved en sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af regionale regeringer eller lokale myndigheder i zone A, ved indlån, der er domicilerede ved kreditinstitutter i zone A, bortset fra det långivende institut, eller ved indlånscertifikater eller lignende instrumenter udstedt af disse kreditinstitutter.

2. Medlemsstaterne kan anvende 10 % vægtning på fordringer på kreditinstitutter, som er specialiseret i interbankmarkeder og markeder for offentlig gæld i hjemlandet, og som er underkastet nøje tilsyn af de kompetente myndigheder, når de nævnte aktivposter er helt og fuldt garanteret til hjemlandets kompetente myndigheders tilfredshed ved en kombination af aktivposter, som er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra a) og b), og er anerkendt af myndighederne som passende sikkerhed.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de bestemmelser, som vedtages i medfør af stk. 1 og 2, samt begrundelserne for disse bestemmelser. Kommissionen tilsender medlemsstaterne disse oplysninger. Kommissionen undersøger regelmæssigt følgerne af disse bestemmelser for at sikre, at de ikke medfører konkurrencefordrejninger. Senest tre år efter direktivets vedtagelse forelægger Kommissionen Rådet en rapport, eventuelt ledsaget af passende forslag.

Artikel 9

1. De tekniske ændringer, der skal foretages i dette direktiv på de nedenfor angivne områder, vedtages efter proceduren i stk. 2:

- en midlertidig nedsættelse af det minimumsnøgletal, der er fastsat i artikel 10, eller af de vægtninger, der er fastsat i artikel 6, for at tage hensyn til særlige omstændigheder
- definitionen af zone A i artikel 2
- definitionen af de multilaterale udviklingsbanker i artikel 2
- ændring af definitionen af aktivposterne i artikel 6 for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- listen over og klassificeringen af poster under strengen i bilag I og III og behandling heraf ved beregning af nøgletallet som beskrevet i artikel 5, 6 og 7 samt i bilaget II
- uddybning af definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af direktivet i Fællesskabet
- uddybning af definitionerne for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne ved anvendelsen af direktivet
- samordning af terminologien og definitionernes affattelse med senere retsakter vedrørende kreditinstitutter og hermed beslægtede områder.

2. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på 3 måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig mod de nævnte foranstaltninger.

Artikel 10

1. Med virkning fra den 1. januar 1993 stilles der krav til kreditinstitutter om, at deres nøgletal som defineret i artikel 3 til stadighed skal være på mindst 8 %.

2. De kompetente myndigheder kan dog uanset stk. 1 fastsætte et højere minimumsnøgletal, hvis de finder det fornødent.

3. Hvis nøgletallet falder til under 8 %, skal de kompetente myndigheder sikre, at det pågældende kreditinstitut tager de nødvendige foranstaltninger for så hurtigt som muligt at genetablere nøgletallet på det aftalte minimum.

Artikel 11

1. Kreditinstitutter, hvis minimumsnøgletal ikke inden den 1. januar 1993, fastsatte dato når op på de i artikel 10, stk. 1, foreskrevne 8 %, skal etapevis tilnærme sig dette niveau. Så længe de ikke har nået dette mål, må de ikke lade solvensnøgletallet falde til under det niveau, der indtil da er nået. Skulle en sådan fluktuation alligevel opstå, bør den være midlertidig, og årsagen hertil skal meddeles de kompetente myndigheder.

2. I en periode på højst fem år efter den 1. januar 1993, nævnte dato kan medlemsstaterne fastsætte en 10 % vægtning for de obligationer, som er defineret i artikel 22, stk. 4, i

Rådets direktiv 85/611/EØF⁽¹⁾ af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), ændret ved direktiv 88/220/EØF⁽²⁾, og fastholde den for kreditinstitutter, hvis de anser det for nødvendigt for at undgå alvorlige forstyrrelser på deres markeder. Disse undtagelser skal meddeles Kommissionen.

3. I en periode på højst syv år efter den 1. januar 1993 gælder artikel 10, stk. 1, ikke for »Agricultural Bank of Greece«. Den skal imidlertid efter den 1. januar 1993 tilnærme sig det niveau, som er foreskrevet i artikel 10, stk. 1.

4. Uanset artikel 6, stk. 1, litra c), nr. 1, kan Tyskland, Danmark og Grækenland indtil den 1. januar 1996 anvende 50 % vægtning på aktivposter, som fuldt og helt er sikret til de pågældende kompetente myndigheders tilfredshed ved pant i allerede færdiggjorte beboelsejendomme, kontorjendomme og forretningsejendomme med blandet anvendelse, der er beliggende på ovennævnte staters område, forudsat at lånebeløbet ikke overstiger 60 % af værdien af den pågældende ejendom, beregnet efter strenge evalueringskriterier, som er fastlagt ved love eller administrative bestemmelser.

5. Medlemsstaterne kan anvende 50 % vægtning på lånetransaktioner i forbindelse med finansiel leasing af fast ejendom, som er indgået senest 10 år efter den dato, der er anført i artikel 12, stk. 1, og som vedrører ejendomme til erhvervsmæssig anvendelse, der er beliggende i hjemstedets land, og som er underkastet lovbestemmelser, der sikrer udlejerens fuldstændig ejendomsret til den udlejede genstand, indtil lejeren gør brug af sin forkøbsret.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love eller administrative bestemmelser for senest den 1. januar 1991 at efterkomme dette direktiv.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1989.

På Rådets vegne

P. BÉRÉGOVOY

Formand

(¹) EFT nr L 375 af 31. 12. 1985, s. 3.

(²) EFT nr L 100 af 19. 4. 1988, s. 31.

BILAG I.

KLASSIFICERING AF POSTER UNDER STREGEN

Fuld risiko

- Garantier i form af kreditsubstitutter
- Accepter
- Endosserede veksler, som ikke er forpligtende underskrevet af et andet kreditinstitut
- Transaktioner med regresret
- Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn i form af kreditsubstitutter
- Salg af aktiver og tilbagekøbsaftaler som defineret i artikel 12, stk. 1 og 2, i direktiv 86/635/EØF, hvis disse aftaler behandles som poster under stregen, indtil direktiv 86/635/EØF er blevet gennemført
- Aktiver købt i henhold til kontant terminkontrakt
- »Forward forward deposits«
- Ikke-betalt del af delvis betalte aktier og værdipapirer
- Andre poster, der også har fuld risikograd.

Mellemliggende risiko

- Remburser, udstedte og bekræftede (jf. også mellemliggende/lav risiko)
- Garantier og sikkerheder (herunder licitations- og fuldførelsesgarantier samt told- og afgiftsgarantier) samt garantier, der ikke har form af kreditsubstitutter
- Salgs- og tilbagekøbsaftaler som defineret i artikel 12, stk. 3 og 5, i direktiv 86/635/EØF
- Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn, der ikke har form af kreditsubstitutter
- Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater) med en oprindelig løbetid på mere end et år
- »Note issuance facilities« og »revolving underwriting facilities«
- Andre poster, der også er tillagt mellemliggende risikograd.

Mellemliggende/lav risiko

- Remburser, hvor den underliggende forsendelse udgør sikkerhedsstillelsen og andre selvlikviderende transaktioner
- Andre poster, der også er tillagt mellemliggende/lav risikograd.

Lav risiko

- Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptfaciliteter), der har en oprindelig løbetid på ikke mere end et år, eller som uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel
- Andre poster, der også er tillagt lav risikograd.

Medlemsstaterne forpligter sig til at underrette Kommissionen, så snart de har godkendt, at der indsættes en ny post under stregen i et af de sidste led under hver enkelt risikokategori. Denne post klassificeres definitivt på fællesskabsniveau, når proceduren i artikel 9 er afsluttet.

BILAG II

BEHANDLING AF RENTE- OG VALUTAKURSRELATEREDE POSTER UNDER STREGEN

Under forudsætning af deres tilsynsmyndigheders godkendelse skal kreditinstitutter vælge en af de nedenfor anførte metoder til at måle de risici, der er forbundne med de i bilag III opregnede transaktioner. Rente- og valutakurskontrakter, der handles på anerkendte børser, hvor de dagligt er genstand for marginkrav, og valutakurskontrakter med en oprindelig løbetid på fjorten kalenderdage eller mindre, er undtagne.

Foreligger der mellem kreditinstituttet og dets modpart en særskilt bilateral juridisk kontrakt om nyordning, som de nationale tilsynsmyndigheder kan acceptere, og hvorefter gensidige betalingsforpligtelser i den fælles valuta på en given dato automatisk sammenlægges med andre lignende forpligtelser, der forfalder samme dato, skal det enkelte nettobeløb, der fastsættes i forbindelse med en sådan nyordning, vægtes i stedet for de omhandlede bruttobeløb.

Metode 1: »Marking to market«-metoden

Trin a): Ved at knytte gældende markedsværdier til kontrakter (»marking to market«) opnås de aktuelle genanskaffelsesomkostninger for alle kontrakter med en positiv værdi.

Trin b): For at nå frem til et tal for potentielle fremtidige udlånsrisici ⁽¹⁾ skal de nominelle værdier, der ligger bag institutternes samlede udlånsportefølje, multipliceres med følgende procenter:

Resterende løbetid	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
et år og derunder	0 %	1 %
over et år	0,5 %	5 %

Trin c): Summen af de aktuelle genanskaffelsesomkostninger og de potentielle fremtidige udlånsrisici skal multipliceres med den risikovægt, der er tillagt modparten i artikel 6.

Metode 2: Det »oprindelige engagements« metode

Trin a): Hvert instruments nominelle beløb skal multipliceres med følgende procenter:

Oprindelig løbetid ⁽¹⁾	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
et år og derunder	0,5 %	2 %
over et år men højst to år	1 %	5 %
yderligere tillæg for hvert følgende år	1 %	3 %

⁽¹⁾ I forbindelse med rentekontrakter kan kreditinstitutterne med samtykke fra deres tilsynsmyndigheder vælge mellem oprindelig og resterende løbetid.

Trin b): De således konstaterede oprindelige risici multipliceres med den risikovægtning, der er tillagt modparten i artikel 6.

⁽¹⁾ Bortset fra ved »single-currency floating/floating interest rate swaps«, hvor kun de aktuelle genanskaffelsesomkostninger beregnes.

BILAG III**EKSEMPLER PÅ RENTE- OG VALUTAKURSRELATEREDE POSTER UNDER STREGEN****Rentekontrakter**

- Single-currency interest rate swaps
- Basic swaps
- Forward rate agreements
- Interest rate futures
- Interest rate options purchased
- Andre kontrakter af samme art

Valutakurskontrakter

- Cross-currency interest rate swaps
 - Forward foreign exchange contracts
 - Currency futures
 - Currency options purchased
 - Andre kontrakter af samme art.
-